

Zasady pisania i oceniania prac magisterskich
w dyscyplinie archeologia

Ustalone zasady będą stosowane od początku roku akademickiego 2020/2021.

I. Prace magisterskie powstają w trakcie zajęć seminaryjnych (semestry zimowy i letni I i II roku studiów), pod opieką pracownika badawczo-dydaktycznego Instytutu Archeologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, posiadającego co najmniej stopień doktora habilitowanego.

Dopuszczalne jest prowadzenie seminarium magisterskiego przez doktora, jeżeli brakuje specjalisty posiadającego co najmniej stopień doktora habilitowanego.

Celem pracy magisterskiej jest rozwiązanie problemu naukowego, uzgodnionego z Promotorem, opartego na źródłach archeologicznych i ich interpretacji kulturowo-chronologicznej, w uzasadnionych przypadkach uzupełnionej wynikami analizy z zakresu nauk przyrodniczych i innych dyscyplin pomocniczych lub zagadnieniach z zakresu teorii archeologii (np. jej metodologii czy historii). Student powinien wykazać się dobrą znajomością warsztatu badawczego archeologa i opanowaniem zasad pisania pracy naukowej, na podstawie wiedzy zdobytej podczas studiów.

Zaleca się powiązanie problematyki prac dyplomowych z profilem badawczym Promotora i Katedry, w której jest zatrudniony.

Praca musi posiadać wyraźnie określony temat, sprecyzowane cele i tezy badawcze, wskazane metody analizy, przedstawione i zinterpretowane wyniki badań, sformułowane wnioski.

Wszystkie elementy pracy powinny zostać przedstawione i zinterpretowane w kontekście dorobku teoretycznego archeologii. Autor powinien wykazać się umiejętnością odniesienia własnych założeń badawczych oraz uzyskanych wyników do stanu badań.

Wszelkie przytaczane fakty, dane i ustalenia powinny być jednoznacznie i w pełni udokumentowane wynikami badań (rozważań) własnych lub wykonanych wcześniej i opublikowanych przez innych autorów, co powinno znaleźć także wyraz w odpowiednio

formułowanych przypisach i cytowanej literaturze. Szczególnie należy unikać opierania wniosków na nieudokumentowanych przesłankach i źródłach, a także stosowania skrótów myślowych i wypowiedzi o charakterze publicystycznym.

Tezy, sądy i wnioski powinny być precyzyjnie formułowane, a stosowane terminy specjalistyczne jednoznacznie zdefiniowane w oparciu o dorobek w zakresie archeologii i w odniesieniu do rozstrzygnięć przyjętych przez innych autorów.

Wywód powinien mieć spójny charakter, a poszczególne treści rozdziałów w logiczny sposób winny prowadzić od początku do końca pracy. W szczególności należy unikać rozbudowanych dygresji i zamieszczania treści luźno lub w ogóle niezwiązanych z zasadniczym tokiem pracy.

II. Wzorcowy układ pracy magisterskiej oraz wskazówki techniczne

1. Tytuł pracy magisterskiej, jej plan, abstrakt oraz wybór literatury musi zostać zatwierdzony przez Zespół ds. Dydaktyki Instytutu Archeologii UMK, najpóźniej do końca drugiego semestru (pierwszego roku studiów).

2. Student piszący pracę magisterską zobowiązany jest do przestrzegania przepisów Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, obowiązujących w Polsce, które muszą być respektowane w procesie przygotowywania pracy, zwłaszcza w zakresie odwoływania się do literatury i źródeł.

3. Pracę oceniają Promotor oraz Recenzent.

4. Praca musi zawierać:

- stronę tytułową (zgodną z obowiązującym wzorem);
- spis treści z tytułami rozdziałów ewentualnie podrozdziałów, numerami stron początkowych;
- ujednolicony system numeracji rozdziałów i podrozdziałów (konsekwentnie stosowany w obrębie całej pracy – rozdziały numerowane cyframi rzymskimi albo arabskimi z zachowaniem hierarchii oznaczeń, np. system dziesiętny: 1. Wstęp; 1.1. Cel i zakres pracy itp.);
- wstęp: z prezentacją ogólnych informacji o pracy, przedstawieniem zakresu tematycznego (chronologicznego, przestrzennego i rzeczowego), celu pracy, tez i metod badawczych, podstaw źródłowych oraz stanu badań;
- rozdziały tekstu zasadniczego, prezentujące główny problem pracy;
- część podsumowująca całość pracy, w której trzeba wskazać osiągnięte rezultaty i postulaty badawcze;

– bibliografię: z wykazem literatury zacytowanej w pracy, w kolejności alfabetycznej, zgodnie z wymogami opisu bibliograficznego używanego w tekstach publikacji naukowych z zakresu archeologii;

– katalog źródeł/stanowisk (opcjonalnie);

– aneksy/załączniki (opcjonalnie).

5. Praca powinna spełniać kryteria poprawności językowej: ortograficznej, gramatycznej, stylistycznej.

6. Kryteria formalne:

– poprawna i według jednakowych zasad przygotowana bibliografia oraz przypisy (por. wyżej – punkt 4), stosowane konsekwentnie w całej pracy;

– podpisane ilustracje i wykresy – u dołu, tabele – u góry (numery, tytuły, odwołanie do źródła, z którego pochodzą);

– do wszystkich ilustracji, wykresów i tabel muszą być odwołania w tekście;

– materiał ilustracyjny, wykorzystany w pracy (rysunki, zdjęcia, etc.) musi być czytelny.

7. Praca powinna liczyć łącznie nie mniej niż 60 stron standardowego maszynopisu, średnio 80–100 stron (108 000 znaków ze spacjami; sugerowana objętość bez ilustracji); zależy to jednak przede wszystkim od podjętego tematu badawczego, pisanego z użyciem czcionki Times New Roman (wielkość 12, w przypisach 10) oraz zachowaniem interlinii 1,5 (około 1800–2000 znaków na stronie).

8. Egzemplarze pracy dla Promotora i Recenzenta muszą być przygotowane w wersji jednostronnie drukowanej (oprawione lub zbindowane).

III. Kryteria oceny pracy magisterskiej

1. Zgodność tytułu z zakresem merytorycznym pracy.

2. Układ pracy, struktura podziału treści, kolejność rozdziałów, kompletność tez, logiczne powiązanie rozdziałów, objętość rozdziałów adekwatna do ich treści.

3. Ocena merytoryczna.

4. Ocena zakresu nowatorskiego ujęcia pracy.

5. Charakterystyka doboru i wykorzystania źródeł.

6. Ocena formalnej strony pracy – poprawność językowa, opanowanie techniki pisania, spis rzeczy, odsyłacze.